

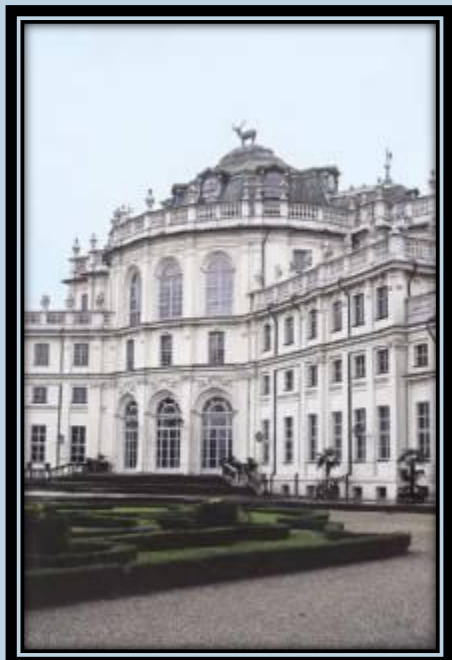

SREBRNY RÓG

ALBUM PAMIĄTKOWY Z OKAZJI IX ROCZNICY POWSTANIA KSIĘSTWA SARMACJI

:: Pałac Cesarski w Srebrnym Rogu ::

Ogromny barokowy pałac w Srebrnym Rogu w pełni oddaje niegdysiejszą potęgę i bogactwo Teutonii. Pierwszy drewniany zamek powstał około 852r na polecenie Księcia Dobromira II. W 1316r. Książę Łękomir IV nakazał przebudowę Zamku z drewnianego na kamienny. W 1542r. Książę Niegosław zlecił przebudowę pałacu w stylu renesansowym. Upiększona rezydencja spłonęła w Boże Narodzenie 1742r, już za czasów Arona Silnego, drugiego Cesarza Teutonii. W wyniku trwających kilka dziesięcioleci prac powstało monumentalne założenie - czworoboczny gmach, z wielkim kwadratowym dziedzińcem pośrodku. Wśród setek sal i pokoi wyróżnia się ogromna Sala Tronowa i paradna klatka schodowa z kilkusetmetrowej powierzchni iluzjonistyczną polichromią, głoszącą apoteozę Teutonii i dynastii Tracjuszy. W 1708 pałac stał się oficjalną siedzibą Cesarza Teutonii, co nie mogłoby nastąpić gdyby nie pożar pałacu w Runhoff. Pałacowe sale i pokoje zachowały w większości XVIII-wieczny wystrój, z pięknymi malowidłami i sztukateriami, ale część urządzono na nowo za słynącego z architektonicznych pasji i licznych romansów Cesarza Wiktora. Pałac jest naprawdę przepiękny; skrywa w sobie wiele tajemnic. Jest jednym z najchętniej odwiedzanych przez turystów budynków.

::: Archikatedra św. Jakuba :::

Dzisiejsza Archikatedra w Srebrnym Rogu przez prawie osiemset lat była centrum chrześcijaństwa w Slavii, a później w całej Teutonii. Kościół w stolicy kraju Slavian, ufundowany został przez wodza Normanów Swena zaraz po zdobyciu przez nich władzy w Srebrnym Rogu na początku XIII w. W połowie XVIII w. zburzono średniowieczne jeszcze mury i wystawiono ogromny barokowy kompleks, na który składa się m.in. świątynia i rozległy klasztor (1755-66). W olśniewającym bogactwem wnętrzu uwagę zwracają stalle, polichromie ścienne i freski. W Archikatedrze znajdują się blisko trzydzieści pięknych figur świętych i błogosławionych wykonanych w stylu rokoka na początku XVII wieku. Wnętrze kościoła zostało bogato wykończone złotem i drogimi kamieniami ufundowanymi przez Cesarza Teutonii Dobrosława Wspaniałego. Na jego polecenie zdobiono niektóre fragmenty kolumn i ołtarzy - kością słoniową. Jest to najdroższy zabytek do tej pory zachowany w mieście. W kryptach kościoła spoczywają zwłoki kilkudziesięciu wyższych duchownych teutońskich - biskupów, kardynałów i prymasów. Mimo stosunkowo niewielkich kształtów bazylika do dziś stanowi jedno z najważniejszych miejsc religijnych w Marchii. Przepiękne zdobienia wewnątrz bazyliki robią wrażenie. Oprócz przepięknego ołtarza w bazylice, można ujrzeć jeszcze barokowe organy.

::: Fontanna w Srebrnym Rogu :::

Budowla ta, znajdująca się w centrum miasta, powstała w 1903r. w trakcie tzw. Wielkiej Przebudowy w Srebrnym Rogu. Ludzie, którzy podjęli decyzje o "wyciągnięciu" żeglugi ze stolicy, postanowili o tym, iż Srebrny Róg był kiedyś miastem portowym o czym będzie przypominał posąg-fontanna. Ogłoszono konkurs na najlepszy projekt fontanny, który jednogłośnie wygrał znany lokalny malarz i artysta Edwin Makowy. Jego projekt zakładał fontannę przedstawiającą Boga mórz - Neptuna. Dlaczego właśnie Neptuna? Jak tłumaczył autor- "Likwidując port w mieście, niszczyliśmy coś co należy do boga mórz, burzmy jego własność! On jest tym na pewno urażony, więc żeby go udobruchać i udowodnić mu, że nie zapomnieliśmy kto naprawdę rządzi morzem, wybudujemy mu pomnik w środku miasta- który będzie przedstawiał jego wizerunek- jako władcę i Pana mórz." Fontanna faktycznie "uspokoila" Neptuna- bo od momentu jej zbudowania, aż do dziś, Srebrnego Rogu nie nawiedził żaden kataklizm pochodzący ze strony morza, co więcej od czasu wybudowania tejże fontanny żaden statek nie rozbił się w okolicach Srebrnego Rogu. Fontanna została wybudowana z inicjatywy Cesarza Wilhelma III (to on ogłosił owy konkurs). Ten mosiężny zabytek waży 1763 kg. Turyści wierzą w legendę, która mówi że jak wrzuci do fontanny monetę to kiedyś jeszcze powrócą do tego miejsca. Jest to piękny zabytek naszego miasta, godny podziwiania.

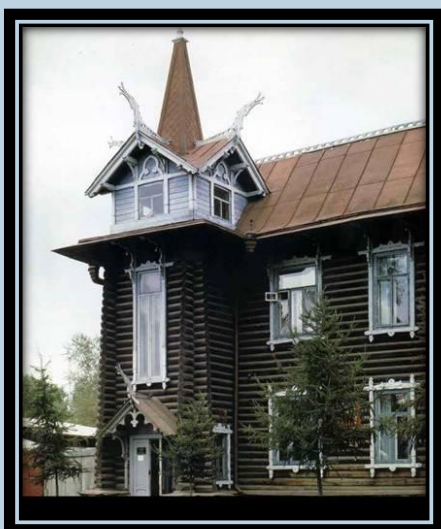
::: Muzeum Morskie :::

Łódź podwodna z roku 1934. Nie jest to pierwsza łódź podwodna jaką Marynarka Wojenna Srebrnego Rogu miała, ale jedyna jaka się zachowała do dzisiejszego czasu. Łódź została sprytnie wykorzystana do najazdów na obce tereny mogliśmy niepostrzeżenie dostać się na terytoria bliżej nam nie znane. Ta maszyna podwodna została wyposażona w wyrzutnie torped. Na całe szczęście nie musieliśmy ich używać. Łódź przystosowana jest do 53 osób. Maszyna ta może pod wodą przebywać około tygodnia czasu, gdyż na tyle stacza powietrza. Obecnie trwają remonty silnika łodzi, ale reszta urządzeń na pokładzie jest do tej pory sprawna i śmiało można łodzią w głąb wód morskich wypływać. Jednostka mierzy 53,9 metrów, waży 646 ton (wliczając świeżą wodę i olej). W warunkach wojennych może zanurzyć się do 250 metrów, w warunkach pokojowych do 100. Uzbrojona jest w osiem torped. Jednostka może poruszać się z prędkością 60 węzłów (111 km/h). Łódź jest w pełni dostępna dla zwiedzających. Można obejrzeć, w jakich warunkach przebywała pod wodą 53-osobowa załoga jednostki. Wszystkie urządzenia i techniczne instalacje są całkowicie sprawne; łódź praktycznie jest w stanie wznowić operacje.

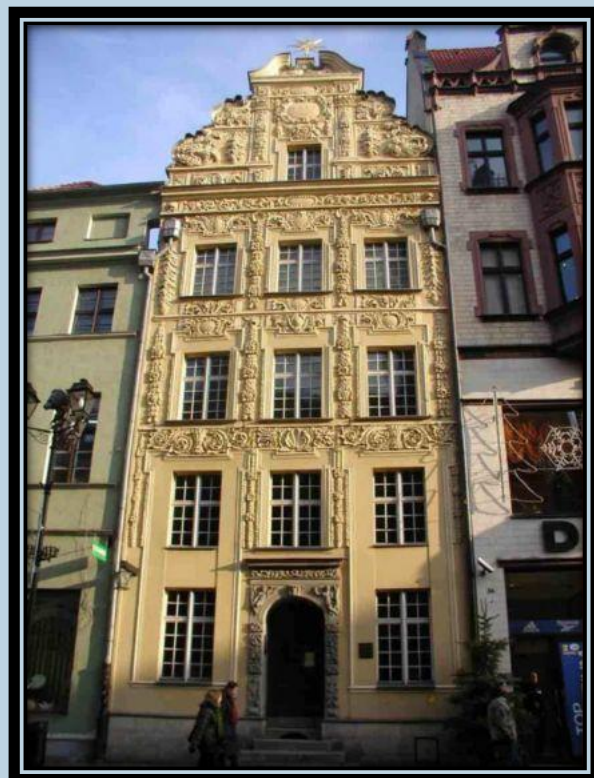
::: Dom Ojców Rewolucji :::

Rewolucja Lipcowa z 1890 roku przyniosła wolność ludowi pracującemu. Na czele zrywu stało trzech Ojców Rewolucji: Jeremiasz Farenhais, Robert Gerter i Fryderyk Du vallon. To im jest poświęcony ten budynek. Budowlę zaczęto wznosić w 1894 roku, a oddano ją do użytku publicznego w 1897 roku (rok po morderstwie Ojców Rewolucji). Wzniesiona została za pieniądze buntowników, którzy chcieli w ten sposób oddać hołd swym przywódcą i poległym. Budowie wielokrotnie sprzeciwiał się Cesarz Wilhelm II, który był przeciwnikiem rewolucji. Muzeum jest podzielone na trzy działy: "Ku czci Ojców Rewolucji", gdzie znajdują się fotografie Farenhaisa, Du vallona i Gertera, "Fabryka XIX wieku" w tej sekcji można głównie podziwiać oryginalne zdjęcia z fabryk w XIX wieku. Niektóre są naprawdę przerażające, widnieją tam pracujące dzieci, chorzy, starzy i kobiety w ciąży, a niekiedy widziane są zdjęcia z oderwanymi rękami lub nawet głowami. Ten dział jest raczej polecany ludziom o mocnych nerwach. ostatni dział to "Dzień Rewolucji" znajdują się tutaj transparenty, fotografie i wszystko co się tyczyło dni 25 i 29 lipca 1890 roku. W tym dziale można podziwiać min. największy skarb Muzeum, rękopis "Praw Dla Pracujących" z podpisem Cesarza Wilhelma II. Jak zapewne widać na obrazku, przed całym kompleksem stoi kapliczka ze świętym Florianem, patronem Straży Pożarnej. Jego kapliczka została wzniesiona przed budynkiem, ponieważ już trzy razy wybuchały w nim pożary. pierwszy w 1898 roku, prawdopodobnie podpalacza nashał sam Cesarz, drugi w 1900 roku, tu doszło do zaprószenia ognia, a ostatni w 1961 roku, w rocznicę wybuchu powstania, tu też najprawdopodobniej doszło do zaprószenia ognia. Na szczęście zawsze udawało się ocalić wszystkie eksponaty. Nieliczni mówią, że jak przyjdzie się w to miejsce o pełni księżyca, w nocy, to można usłyszeć rozmawiających ze sobą Farenhaisa, Gertera i Du vallona, jak obrzucają wyzwiskami Cesarza lub jak obmyślają plan napadu na Pałac Cesarski. Jak dotąd nikt nie raczył im przeszkadzać. Muzeum jest warte odwiedzenia, można sobie w nim uświadomić jak bardzo ważna była Rewolucja Lipcowa i co dała ludziom.

::: Kamienica Trąbłowskiego :::

Ta kamienica należała do najwybitniejszego człowieka oświecenia żyjącego w Teutoni, była własnością Jana Samuela Trąbłowskiego. Otrzymał ją w 1902 roku od cesarza Wiktora Sprawiedliwego w dowód przyjaźni. Właśnie tutaj Jan Samuel Trąbłowski napisał swoje największe dzieła min.: "Władcy Slavii" czy też "Nowoczesna polityka", tutaj również zmarł. Sam budynek został zbudowany już w baroku i należał do cesarza. Kamienica jest często nazywana Kamienicą Pod Szczęśliwą Gwiazdą, ponieważ na jej szczycie znajduje się złota gwiazda. Piękne zdobienia i sam budynek zawdzięczamy nieznanemu architektowi. Nie wiemy też kto kamienicę zbudował, ale trzeba przyznać, że robi wielkie wrażenie. Jan Samuel mieszkał na samym poddaszu. Często zapewne można było zobaczyć palące się światło w oknie. Resztę budynku Jan przeznaczył dla bezdomnych, a na parterze założył jadalnię dla biednych. Jak ktoś się przypatrzy to ujrzy nad oknem poddasza gmerk (czyli herb rodu mieszczańskiego). W tarczy herbu widnieją cztery gwiazdy, nikt nie wie jakiego rodu jest to gmerk, przypuszcza się, że samych Trąbłowskich, którym w osobie Jana cesarz go nadał, ale żaden dokument o tym nie mówi, ani na żadnej innej budowli nie widnieje taki herb, nawet sam Jan się nim nie pieczętował. Po śmierci Jan budowla wróciła w ręce cesarza, który nakazał uczynić tam Muzeum Twórczości Jana Samuela Trąbłowskiego, które jest tam do dziś. Krąży legenda, że każdy kto wejdzie pod dach owego budynku zyska wielkie szczęście i łaskę, taką jaką Jan darzył każdego człowieka. Należy zwiedzić ten budynek, ponieważ imponuje i zachwyca.

::: Latarnia Morska :::

Jedną z najpiękniejszych działających do dziś budowli-zabytków w Teutonii. Początkowo niewielka (30m), stopniowo przebudowywana - swój ostateczny kształt zawdzięcza tzw. Wielkiej Przebudowie, która miała miejsce w 1903-1911 r., kiedy to przebudowano port w Srebrnym Rogu, a latarnię rozbudowano i powiększono jej zasięg światła, aby mogła ostrzegać przepływające przez Morze Srebrne statki o bliskości lądu. Pierwsze wzmianki o budowie latarni pochodzą z 799r roku kiedy to po katastrofie statku "Slavianina", który rozbijając się o skały lądowe ok. 30 metrów od portu w Srebrnym Rogu spowodował śmierć ok. 100 Slavian. Jak donoszą źródła - zaniepokojony katastrofą ówczesny wójt Srebrnego Rogu ogłosił tzw. "podatek latarniany", który mieli płacić obowiązkowo wszyscy ludzie zajmujący się żegluga (w ówczesnym Srebrnym Rogu było to blisko 50% ludności). Podatek przyniósł oczekiwany efekt i już dwa miesiące po ogłoszeniu zbiórki budowa ruszyła. Mury latarni zostały pogrubione do jednego metra szerokości, gdyż obawiano się, iż sztormy mogą latarnię zniszczyć. Latarnie kilka krotnie przebudowywana, a po trzęsieniu ziemi w 1623r. całkowicie została odbudowana. Latarnia jest drugim z najczęściej odwiedzanych przez turystów zabytków Srebrnego Rogu. Otwarta od godz. 10 do 18, licząca 341 stopni, oświetlana specjalną 1000 Watową lampą latarnia, zamieszkała jest na stałe przez czterech latarników którzy codziennie wieczorem zapalają w niej światło.

::: Mury obronne :::

Cenny zespół dzieł architektury militarnej z XV-XVI w. Przyszła stolica Cesarstwa Teutonii, została założona w 673 roku przez księcia slawiańskiego Kazimierza Grodosiława, który to otoczył gród podwójną drewnianą palisadą. Mury Zamku Starego początkowo najeżono 12 wieżami i basztami. Przy jednej z nich zwanej Basztą Wodną wystawiono świątynię Kostroboga . Na początku XVw. na polecenie Księcia Lubosiława II Rudego znacznie ufortyfikowano południowo-wschodnią część Srebrnego Rogu – wzniesiono tzw. Nowy Zamek, lepiej dostosowany do nowożytnych prawideł sztuki wojennej, a przede wszystkim miasto zostało obwiedzione isticie cyklopami murami obronnymi, o grubości dochodzącej do 3 metrów i wysokości 12, najeżone 88 wieżami na długości 2,5 kilometra, co uczyniło z Srebrnego Rogu twierdzę niemal nie do zdobycia. Do dnia dzisiejszego zachowały się tylko mury na wschodnim odcinku . W spokojniejszych czasach zamkowa część miasta mieściła wiezienie stanu, w którym obsadzano także co ważniejszych jeńców. Owe mury często odpierały najazdy Enderasjan. Były prawie nie do zdobycia, dzięki ich częstemu przebudowywaniu. Mury są bardzo ciekawym miejscem, a z Baszty Kupieckiej można podziwiać piękne lasy wokół Srebrnego Rogu. Widoki tego lasu były inspiracją niejednego poety.

